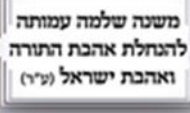

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי יהושע ולק הכהן ב"ר אֶלְפִּסְנָדֶר פ"ץ זצ"ל
הרה"ק רבי אהרן הגדול ב"ר יעקב מקארלין זצ"ל

משנה ט'

רבינו עובדיה מברטנורא

המעלה מן הפקעת לחברתה - פעמים שהנשים עושות פקעת בת אמה או בת שתי אמות ומגלגלות ומסבבות מזו לזו לעשות פקעת גדולה, ואם עד שלא תעלה את כולה נראה נגע באחד מהן וחוט מחברן, הוי השני טהור.

סליל - עץ חלול כמין קנה שמחברים עליו המטוה.

כובד העליונה - שני עצים עגולים שהאורגין כורכים בהן השתי שלהן וגוללין, ונראה נגע בכובד האחד, השני טהור. דלא הוי חיבור.

וכן שני דפי חלוק - נמי אינן חיבור. ולא כעין חלוקים שלנו שמחתכים ומחברין בו בתי הזרוע ושאר חתיכות בתפירה של חיבור גמור, דההוא ודאי חשיב חבור כאילו הוא בגד אחד, אלא מיירי דלא מיחבר כולי האי.

בנפש המסכת - חוט הערב שנכנס לתוך השתי כנפש לתוך הגוף, ועד שיתישבו על מכונם אצל האורג הוי כשתי להצטרף עמו לנגע כגריס. אי נמי, בתחילה כשאורג בו שתי בתי נירים קודם שיארג בו שלוש על שלוש.

ובשתי העומד - הם חוטי השתי שבין כובד העליון לתחתון, שעומדים שם ליארג ולהסך בהן חוטי הערב. וקא משמע לן דלא תימא כל חוט וחוט עומד בפני עצמו ואין בו רוחב כגריס, אלא כולה חיבור זה לזה, ואם נראה (נמי) נגע בצד זה טמא בצד אחר.

אם היה רצוף - שהחוטים רצופים זה אצל זה כעין רצפה, שאורגין זה אצל זה, שכן דרך האורגים ליישבן להיות אריגתם מכוונת, אז חשיבה חיבור. ואי לאו הכי, חזינן כל חוט כאילו עומד בפני עצמו ולא הוי חיבור. ואין הלכה כרבי שמעון.

המעלה מן הפקעת לחברתה המעביר חוטים מפקעת אחת לפקעת אחרת, ונמצאו שתיהן מחוברות ע"י חוט שמחובר לשתיהן, מן הסליל לחברו או המעביר חוטים מסליל אחד לסליל אחר, סליל היינו הקנה שכורכים עליו חוטים, מן הכבד העליונה לכבד התחתונה או המותח חוטים מן הקורה העליונה שבמכונת האריגה (בנוול) לקורה התחתונה, וכן שני דפי חלוק שתי חתיכות בגד כעין דפים, שמהן מורכב החלוק, וקושרים אותן בשפתן שְׁנֵרָאָה נָגַע בְּאֶחָד מֵהֶן בפקעת אחת, או בסליל אחד, או בכובד אחד, או בדף אחד - הרי השני טהור לפי שאינו נחשב חיבור. בנפש המסכת אם נראה נגע בחוטי הערב שהוכנסו למסכת חוטי השתי, שהוכנסו כנפש לתוך הגוף (כדימוי), ועדיין לא ישרם והידקם, כדי שיתחברו לאריג, ובשתי העומד או שנראה נגע בחוטי השתי המתוחים בין הקורה העליונה לתחתונה שבמכונת האריגה - הרי אלו מטמאין בנגעים את כל החוטים מיד משנראה נגע באחד החוטים, אע"פ שעדיין לא נתחברו לאריג אחד, מכל מקום טמאים. רבי שמעון אומר: השתי אם היה רצוף אם החוטים בשתי רצופים וסמוכים זה אצל זה - מטמא בנגעים, שבכגון זה חשוב חיבור, ואם לאו, אינו מיטמא, שרואים כל חוט כאילו עומד בפני עצמו ואינו חיבור.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה י'

נראה הנגע, בשתי העומד האריג טהור - כשאין עתיד לארוג יותר. השתי העומד טהור - היינו מה שאין עתיד לקצץ מן השתי עם הארוג. הנימק - חוטין שבראש הסדין ובסופו. מציל את האומריית - שפת הבגד. שאינו שורף אותו, דכתיב ושרף את הבגד בצמר או בפשתים, שאין תלמוד לומר בצמר או בפשתים, אלא ללמדך שאין שורף האומריית עמוק. ואפילו הן ארגמן - דלא תימא דאין מציל אלא כשהאומריית של מין אחר שאינן מטמא בנגעים כגון של משי ושל זהב, קמשמע לן ואפילו הן ארגמן שהוא צמר צבוע מציל.

נראה נגע בשתי העומד בחוטי השתי המתוחים בין הקורה העליונה לתחתונה - האריג טהור החלק מן הבגד שכבר נארג לא נטמא, והוא כשאינו עתיד לארוג יותר. נראה באריג אם נראה נגע באריג - השתי העומד טהור - היינו מה שיחתך ולא יארג בתוך האריג. נראה בסדין אם נראה נגע בסדין - שורף את הנימין אף החוטים היוצאים מן הסדין. נראה בנימין אבל אם נראה נגע בנימין - הסדין טהור לפי שהנימין טפלות לסדין ואין הסדין טפל לנימין. חלוק שנהארה בו נגע - מציל את האמריית שבו השפות סביב לבגד שנעשו לשם נוי, אפלו אם הן עשויות ארגמן צמר צבוע ארגמן, שאע"פ שהן מצמר, המיטמא בנגעים, מכל מקום הן טהורות.

by getty